

ABSTRAKT

Tato práce představuje propojení výuky cizího jazyka s životním prostředím pomocí teorie ekolingvistiky, která vysvětluje neoddělitelnost jazyka od životního prostředí. Cílem této práce je ilustrovat význam ekolingvistického přístupu pro výuku cizích jazyků prostřednictvím ekokritické analýzy diskurzu provedené na učebnicích francouzštiny jako cizího jazyka. K této analýze byl využit ekolingvistický nástroj *příběhy, kterými žijeme*. Analýza zkoumala, do jaké míry učebnice podporují environmentální povědomí a ekologickou komunikativní kompetenci. Analýza se týkala dvou učebnic, *Totem* a *Saison*, ve kterých zkoumala typ reprezentace příběhů a polaritu příběhů z pohledu principů hlubinné ekologie. Výsledky ukazují tendenci učebnic směrem k ambivalentnímu obsahu. Přítomnost ekologické reference v obsahu učebnic, která byla také analyzována, se ukázala být celkově nedostatečná. Provedené analýzy byly prezentovány jako model pro potenciální evaluaci učebnic jednotlivými učiteli. Práce se snaží rovněž podpořit další výzkum ekologického aspektu ve výuce cizích jazyků a zejména v učebnicích.

KLÍČOVÁ SLOVA

ekolingvistika, příběhy, kterými žijeme, environmentální výchova, výuka francouzštiny, ekologická komunikativní kompetence, ekologické povědomí, učebnice